

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 28 (508) 08.10.2023 r.

W numerze:

XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA

Kącik biblijny

Jan Paweł II – Cywilizacja Życia

Zaufajmy Panu winnicy i zachowajmy pokój Boży w Jezusie.

Jubileusz Parafii

Redakcja

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

**Czytanie z Księgi proroka Iza-
jasza**
Iz 5,1-7

Chcę zaśpiewać memu Przyjacielowi pieśń o Jego miłości ku swojej winnicy! Przyjaciel mój miał winnicę na żyznym pagórku. Otóż okopał ją i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej szlachetną winorośl; pośrodku niej zbudował wieżę, także i tłocznię w niej wykuł. I spodziewał się, że wyda winogrona, lecz ona cierpkie wydała jagody. «Teraz więc, o mieszkańcy Jeruzalem i mężowie z Judy, rozsądźcie, proszę, między Mną a winnicą moją. Co jeszcze miałem uczynić winnicy mojej, a nie uczyniłem w niej? Czemu, gdy czekałem, by winogrona wydała, ona cierpkie dała jagody? Więc dobrze! Pokażę wam, co uczynię winnicy mojej: rozbiore jej żywoptót, by ją rozgrabiono, rozwalę jej ogrodzenie, by ją strатовano. Zamienię ją w pustynię, nie będzie przycinana ni plewiona, tak iż wzejdą osty i ciernie. Chmurom zakazę spuszczać na nią deszcz». Otóż winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela, a ludzie z Judy szczepem Jego wybranym. Oczekiwał On tam sprawiedliwości, a oto rozlew krwi, i prawowierności, a oto krzyk grozy.

Winnicą Pana jest dom Izraela.
Ps 80

Przeniosłeś z Egiptu winorośl *
i zasadziłeś ją wyгнаwszy pogan.
Rozpostarła swe pędy aż do Mo-

rza, *
aż do Rzeki swe latorośle.

Dlaczego zburzyłeś jej ogrodzenie *
i każdy przechodzień zrywa jej
grona?
Niszczy ją dzik leśny *
i obgryzają polne zwierzęta.

Powróć, Boże Zastępów, *
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz
tę winorośl.
I chroń to, co zasadziła Twoja
prawica, *
latorośl, którą umocniłeś dla sie-
bie.

Już więcej nie odwrócimy się od
Ciebie, *
daj nam nowe życie, a będziemy
Cię chwalili.
Odnów nas, Panie, Boże Zastę-
pów, †
i rozjaśnij nad nami swoje obli-
cze, *
a będziemy zbawieni.

**Czytanie z Listu Świętego
Pawła Apostoła do Filipian**
Flp 4,6-9

O nic się już nie martwcie, ale
w każdej sprawie wasze prośby
przedstawiajcie Bogu w modlitwie
i błaganu z dziękczynieniem.
A pokój Boży, który przewyższa
wszelki umysł, będzie strzegł wa-
szych serc i myśli w Chrystusie
Jezusie. Na koniec, bracia,
wszystko, co jest prawdziwe, co
godne, co sprawiedliwe, co czyste,

co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny – to bierzcie pod rozwagę. Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

Alleluja, alleluja, alleluja **J 15, 16**

Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili.

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza **Mt 21,33-43**

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: «Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę.

Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili

jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo”. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?» Rze-

kli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze».

Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach”. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

Drodzy bracia i siostry, obraz winnicy pojawia się bardzo często na kartach Biblii. Towarzyszy mu zazwyczaj pielęgnacja win ogrodnika pełna wysiłku i trudu. Aby lepiej zrozumieć powracający archetyp, trzeba widzieć kamieniste

pagórki pomiędzy Hebronem a Betlejem, na których rosną wstępujące na zbocza zielone winnice, zawieszone w powietrzu tuż powyżej oczu. Wtedy zrozumiała staje się troska o każdą gałązkę. Winnica kryje świat ludz-

kiej troski włożonej w każde wiśzące grono.

Jezus kilka razy powraca do biblijnego tematu winnicy. W przypowieści o przewrotnych rolnikach kreśli obraz krwawego winobrania. Przeszłość i teraźniejszość swojego Ludu zamyka w kilku zdaniach. Do ludzi, którzy Bóg, okazując zaufanie, powierzył swoją winnicę – Izrael, posyła sługi, aby odebrali od nich należność. Dzierżawcy, którzy przywłaszczyli sobie winnicę, odpowiadali agresją. Składali ręce

do modlitwy wśród rytualnych przepisów, a jednocześnie mordowali kolejnych posłańców. Bóg został odrzucony w Synu przez „pobożnych i odpowiedzialnych”.

Od tamtego czasu Bóg jest odrzucany przez wszystkich, którzy pragną zawłaszczyć winnicę, jaką jest nie tylko świat, ludzkość, ale i każdy człowiek. Przywłaszczają dar i jego owoce. Mówią o autonomii i samowystarczalności, a są tylko domniemanymi, przenie-wiecznymi dzierżawcami. Czy za naszych dni nie zabijano proroków? Czy pielęgnowani, umacnia-

ni, wydajemy oczekiwane owoce?

Przez wieki rośnie winnica i trwają o nią starania niestrudzonego Boga. Można mieć w nich swój udział.

Winnica ma także twarz pojedynczego człowieka. Bóg posyła do niego indywidualnie swoje „sługi”: wydarzenia, które nazywają się dziwnymi zbiegami okoliczności, spotkania z ludźmi, natchnienia. Niemordowany posyła nadal Swojego syna, Swoje Słowo.

Ks. Mateusz Matusiak

Jan Paweł II – Cywilizacja Życia

List pasterski Episkopatu Polski zapowiadający ogólnopolskie obchody XXIII Dnia Papieskiego

Umiłowani w Chrystusie Pa- nu Siostry i Bracia!

Życie jest darem, który człowiek otrzymuje od Boga. Troska z jaką właściciel z dzisiejszej Ewangelii przygotowuje winnicę – otaczając ją murem, kopiać tłocznice i stawiając wieżę – jest obrazem miłości Boga, który stwarzając świat i wyposażając człowieka w rozum i wolną wolę dał mu warunki do rozwoju. Dary te są wyrazem zaufania wobec człowieka, który odkrywając wolę Bożą, może kierować własnym życiem i wpływać na losy innych. W ten sposób Bóg zaprosił człowieka do budowania na świecie „cywilizacji życia”. Jej podstawą jest rodzina i rodzące się w niej nowe życie. Dzieci są nadzieją, która rozkwita wciąż na nowo, projektem, który nieustannie się urzeczywistnia, przyszłością, która pozostaje za-

wsze otwarta. Przychodząc na świat, przynoszą z sobą orędzie życia, które wskazuje na Stwórcę, o czym przypomniał na Kongresie Rodzin w Rzymie w 2000 roku św. Jan Paweł II.

Człowiek jednak nadużył zaufania, którym obdarzył go Bóg, czego wyrazem we wspomnianej przypowieści jest bunt robotników przeciwko właścicielowi winnicy. Wszedł on w miejsce Boga i sam zaczął decydować o życiu, jego wartości i sensie. Tragiczne skut-

ki tej postawy św. Jan Paweł II określił mianem „cywilizacji śmierci”. Stanowi ją *wszystko, co godzi w samo życie, jak wszelkiego rodzaju zabójstwa, ludobójstwa, aborcja, eutanazja i dobrowolne samobójstwo; wszystko, cokolwiek narusza całość osoby ludzkiej, jak okaleczenia, tortury zadawane ciału i duszy, próby wywierania przymusu psychicznego; wszystko, co ubliża godności ludzkiej, jak nieludzkie warunki życia, arbitralne aresztowania, deportacje, niewolnictwo, prostytutcja, handel kobietami i młodzieżą; a także nieludzkie warunki pracy* (KDK, 27).

Dlatego przeżywając, w łączności z papieżem Franciszkiem, XXIII Dzień Papieski, pod hasłem *Jan Paweł II – Cywilizacja życia*, chcemy wrócić do orędzia, które św. Jan Paweł II zapisał na kartach encykliki *Evangelium vitae*. Papież przypomniał o godności i wartości ludzkiego życia, a także wskazał w jaki sposób w opozycji do „cywilizacji śmierci” budować „cywilizację życia”.

I. Kim jest człowiek?

Współcześnie fundamentalną kwestią w budowaniu „cywilizacji życia” nie jest już tylko prawda o godności człowieka, gdyż jest ona zazwyczaj jasno prezentowana zarówno w nauczaniu Kościoła jak i prawodawstwie świeckim. Dzisiaj główne kontrowersje związane są z próbą odpowiedzi na pytanie – jaka istota może być nazwana człowiekiem? Na podstawie jakich kryteriów można to ocenić i kto te kryteria ustala?

Czytelne stanowisko Kościoła w tej kwestii zaprezentował św. Jan Paweł II, który pisał: *od chwili zapłodnienia (...) rozpoczy-*

na się życie, które nie jest życiem ojca ani matki, ale nowej istoty ludzkiej, która rozwija się samostannie. (...) Tę oczywistą prawdę (...) nowoczesna genetyka potwierdza cennymi dowodami. Ukazała ona, że od pierwszej chwili istnieje dokładny program tego, kim będzie ta żywa istota (...). Od zapłodnienia rozpoczynają się dzieje życia człowieka, choć potrzeba czasu, aby każda z jego wielkich potencjalnych zdolności w pełni się ukształtowała i mogła być wykorzystana (EV, 60). Przytoczone słowa stanowią jednoznaczną odpowiedź na podnoszone w debacie publicznej pytania dotyczące m.in. prawa rodziców, a zwłaszcza matki, do decydowania o życiu dziecka, które nosi w swoim łonie. Sprzeciwiają się również próbom wymuszenia na ustawodawcy uchwalenia prawa do bezpłatnego dostępu do aborcji i nakazowi jej wykonywania pracownikom ochrony zdrowia.

Nie brakuje dziś także głosów, które w imię etyki jakości życia, czyli na podstawie przyjętych standardów biologicznych, intelektualnych, psychicznych czy ekonomicznych, dla których najważniejszymi kryteriami są użyteczność i sukces za wszelką cenę, odmawiają prawa do życia osobom chorym i z niepełnosprawnościami. Ma się to dokonywać poprzez ograniczanie im dostępu do leczenia, izolację a także pozbawianie ochrony prawnej czy wręcz eutanazję. Tymczasem (...) *cierpienie, które pod tylu różnymi postaciami obecne jest w naszym ludzkim świecie, jest w nim obecne także i po to, ażeby wyzwałać w człowieku miłość, ów właśnie bezinteresowny dar z siebie na rzecz innych ludzi, ludzi cierpią-*

cych. (SD, 29). Ludzie chorzy mają więc do odegrania w dziejach świata wprawdzie trudną, ale jednak szczególnie ważną rolę.

II. Ewangelia życia

U źródła „cywilizacji życia” stoi potrzeba ewangelizacji. Tylko bowiem w perspektywie wiary można w pełni odkryć wartość i godność każdego ludzkiego istnienia. Wynikają one najpierw z prawdy o stworzeniu człowieka, którego Bóg chciał dla niego samego, zaprosił go do „zarządzania” światem i przekazywania życia. *Człowiek musi posiadać niezwykłą wartość w oczach Boga* – pisał w *Kazaniach na Areopagu* Karol Wojtyła – *jeśli dla jego odkupienia Syn Boży sam staje się człowiekiem*. Także męka, śmierć i zmartwychwstanie ukazują wartość ludzkiego życia, zwłaszcza naznaczonego cierpieniem. W końcu równość ludzi, wielkość ich posłannictwa i związana z tym godność opierają się na tym, że ostatecznym celem człowieka jest życie z Bogiem w wieczności.

III. Budowa cywilizacji życia

Budowanie „cywilizacji życia” jest zadaniem Kościoła i całego społeczeństwa. Jej fundamentalne prawo stanowi miłość – jedyne właściwe odniesienie człowieka do człowieka. Wyraża się ono we współczuciu, solidarności i gotowości do ofiary.

Zadania ochrony i promocji życia należą także do ustawodawców. Wprawdzie prawo nie jest jedynym narzędziem obrony ludzkiego życia, ale odgrywa istotną rolę w kształtowaniu sumień i relacji społecznych. Nie wystarczy jednak samo tylko zniesienie nie-

godziwych praw godzących bezpośrednio w prawo do życia. Należy także podejmować prorodzinne działania społeczne i prawodawcze w oparciu o nowe zasady *polityki w sferze pracy, rozwoju miast, budownictwa mieszkaniowego i usług, tak aby można było pogodzić rytm pracy z rytmem życia rodzinnego oraz zapewnić rzeczywistą opiekę dzieciom i osobom w podeszłym wieku* (EV, 90). Wiele współczesnych sumień formowanych jest również przez treści przekazywane w mediach. Potrzeba dziś większej promocji macierzyństwa i ojcostwa, zwłaszcza w mediach społecznościowych, aby ukazać je także jako drogę do realizacji siebie i osiągnięcia szczęścia. Łącząc w działaniu wszelkie społeczne siły musimy znacząco poprawić zatrważającą dziś sytuację demograficzną naszej Ojczyzny. W tej dziedzinie niestety należy bić na alarm!

Niezwykle istotne są działania podejmowane w ochronie życia i zdrowia przez lekarzy, ratowników medycznych, farmaceutów, pielęgniarki i położne oraz kapłanów, którzy najbardziej związani są z tajemnicą życia. W dzisiejszym kontekście kulturowym i społecznym, w którym nauka i sztuka medyczna zdają się czasem tracić swój wrodzony wymiar etyczny potrzeba waszego jasnego świadectwa wierności prawdzie i sumieniu. Szczególną wdzięczność wyrazamy tym, którzy realizują swoją posługę w hospicjach, domach opieki lub dziennego pobytu, a także wspierających rodziny w opiece nad chorymi pozostającymi w domach.

Trudno wymienić wszystkie osoby i instytucje służące trosce o życie. Są wśród nich domy

dziecka, rodziny zastępcze, osoby czuwające nad „oknami życia”, jałdodajnie, schroniska dla bezdomnych czy domy samotnej matki. Ich działania nie byłyby jednak możliwe bez ofiarnej postawy darczyńców i wolontariuszy, którzy kierowani wielkoduszną i bezinteresowną miłością, otaczają opieką osoby chore, samotne, ofiary wojen i kataklizmów oraz tych, którzy muszą się znaleźć w odpowiednim środowisku wychowawczym, aby przezwyciężyć uzależnienie i odzyskać wiarę w sens życia. Nie możemy jednak zapomnieć, że to przede wszystkim rodzice uczą swoje dzieci autentycznej wolności, która się urzeczywistnia przez bezinteresowny dar z siebie, i rozwijają w nich szacunek dla innych, poczucie sprawiedliwości, postawę akceptacji (...), dialogu, wielkodusznej służby i solidarności oraz wszelkie inne wartości, które pomagają przyjmować życie jako dar (EV, 93).

Szczególnym znakiem wyobraźni miłosierdzia jest dziś pomoc niesiona przez miliony Polaków ofiarom wojny w Ukrainie. Niech nadal trwa modlitwa o pokój, o szacunek dla ludzkiego życia oraz nasza solidarność z potrzebującymi. Wierzmy, że w ten sposób „cywilizacja życia” zwycięży „cywilizację śmierci”, a potęgą miłości i dobra pokona zbrodnicze zakusy złego.

IV. „Żywy pomnik” św. Jana Pawła II

W budowanie cywilizacji życia włączają się także stypendyści Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. *Moja pasja pomocy ludziom nie pozwala mi beczynnie siedzieć i pozostawać obojętną na potrzeby drugiego człowieka –*

stwierdza Weronika, stypendystka z archidiecezji przemyskiej. *Jako wolontariuszka w hospicjum nie żałuję ani jednej spędzonej tam chwili. Każde spotkanie z pacjentami, uśmiech, dotyk i pomoc w najprostszyczech rzeczach ukształtowały moją uciążliwość.* Fundacja co roku swoją opieką obejmuje blisko dwa tysiące zdolnych uczniów i studentów z niezamożnych rodzin, z małych miejscowości w całej Polsce. Jedną z absolwentek programu jest Magda z archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej, która mówi: *Mam 3 braci i 5 sióstr. Moi rodzice powtarzali nam, że są otwarci na życie, że Pan Bóg jest życiem, które przyjmują do siebie z ufnością. Widziałam, że to zaufanie do Niego czyni naszą rodzinę szczęśliwą, a On błogosławił moim rodzicom, aby byli w stanie zadbać o każdego z nas. Kiedy najbardziej tego potrzebowaliśmy z pomocą przyszła Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Dziś ja, jako żona i matka staram się pielęgnować w sobie to, co zasiali we mnie rodzice i przekazywała Fundacja. Jestem wdzięczna Bogu za dar szczęśliwej, dużej rodziny, na którą patrzę z perspektywy dorosłego człowieka i chcę żyć w podobny sposób w swojej nowej rodzinie – z wartościami chrześcijańskimi, z Bogiem w sercu.* W przyszłą niedzielę, podczas kwesty przy kościołach i w miejscach publicznych, będziemy mogli wesprzeć materialnie ten wyjątkowy, konsekwentnie budowany od 23 lat przez nas wszystkich „żywy pomnik” wdzięczności św. Janowi Pawłowi II. Niech udzielone w ten sposób wsparcie, nawet w obliczu osobistych trudności i niedostatków, będzie wyrazem naszego budowa-

nia cywilizacji życia i miłości.

Na czas owocnego przeżywania XXIII Dnia Papieskiego udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali:
**Pasterze Kościoła
Katolickiego w Polsce
obecni na 395. Zebraniu
Plenarnym Konferencji
Episkopatu Polski,
*Lidzbark Warmiński,
13 czerwca 2023 r.***

Jubileusz Parafii

1 października 2023 r. świętowaliśmy setną rocznicę powstania naszej parafii. Był to doskonały czas, aby wyrazić Bogu dziękczynienie za wszelkie łaski, jakie przelały się w minionym wieku.

Eucharystii dziękczynnej o g. 11.30 przewodniczył Biskup Świdnicki Marek Mendyk. Wtedy również oddano do publicznej czci relikwie św. Wojciecha i bł. Ks. Jerzego Popiełuszki.

OAZA MODLITWY

Drodzy Przyjaciele!

Zapraszamy Was na Oazę Modlitwy.

MIEJSCE

Fundacja Wioski Franciszkańskiej
Janice 16, 59-623 Janice

TERMIN

20-22 października 2023

KOSZT

200 zł (nocleg, śniadnie, obiad,
kolacja)

ZAPISY I INFORMACJE

www.oaza.swidnica.pl
Ks. Łukasz Basisty (Bielawa)
600009849

Z wielką radością chcielibyśmy Was serdecznie zaprosić na wyjątkowe wydarzenie - Oazę Modlitwy dla młodzieży (od 7 klasy)! To będzie czas, który spędzimy razem, modląc się, bawiąc się oraz budując trwałe przyjaźnie i koleżeństwo.

Koszt udziału w Oazie wynosi 200 złotych. To niewielka cena za niezapomniany czas, który spędzimy razem, rozwijając naszą duchowość i relacje z innymi młodymi ludźmi. Chcielibyśmy podkreślić, że niezależnie od Twojej sytuacji finansowej, nikogo nie zostawimy bez wsparcia. Jeśli potrzebujesz pomocy finansowej, skontaktuj się z nami, a postaramy się znaleźć rozwiązanie.

Oaza Modlitwy to nie tylko czas spędzony na modlitwie, ale także doskonała okazja do poznania nowych przyjaciół, rozmów, wspólnych zabaw i rozwoju duchowego. Chcemy stworzyć razem wyjątkową atmosferę, która pozwoli nam zbliżyć się do siebie i do Boga.

Jeśli jesteście gotowi na niezapomnianą przygodę duchową, chwile modlitwy, wspaniałe zabawy i budowanie trwałych przyjaźni, to ta Oaza jest właśnie dla Was

Do zobaczenia w Janicach na Oazie Modlitwy! Razem stworzymy wyjątkowe wspomnienia i pogłębimy naszą wiarę.

"Ruch Światło - Życie. Inspirujemy i łączymy ludzi w miłości, wierze i działaniu."

23-26 XI 2023

REKOLEKCJE DIECEZJALNE

Chrześcijanin na rozdrożu

23
XI

Dzień dla księży
(Bardo)

24
XI

**Dzień dla siostr
zakonnych** (Bardo)

25
XI

Dzień dla młodzieży
(Świebodzice)

26
XI

Dzień dla dorosłych
(Świebodzice)

Głoszący:
Ks. prof. dr hab. Robert Skrzypczak

Szczegóły i zapisy:
www.mocewangelii.pl

FATIMSKIE

POGOTOWIE MODLITEWNE

CODZIENNIE MODLIMY SIĘ

W NADEŚLANYCH DO NAS INTENCJACH,

KTÓRE MOŻNA ZGŁASZAĆ NA ADRES:

sanktuarium@polanicasercanie.pl

LUB SMS-EM NA NUMER:

508 626 085

SERCANIE BIALI
SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ FATIMSKIEJ
W POLANICY ZDRÓJ

www.sanktuarium-fatimskie.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

8 października 2023 roku
XXVII Niedziela Zwykła

1. **Dzisiaj** podczas Mszy św. o g. 11.30 dzieci, które przygotowują się do przyjęcia Komunii Świętej otrzymają różańce, a po Eucharystii będzie spotkanie z rodzicami tych dzieci.
2. Trwa październik. Zapraszamy do **codziennej** modlitwy różańcowej w naszym kościele o g. 16.30.
3. W **piątek** 13 października ostatnie nabożeństwo fatimskie. Rozpocznie się Eucharystią o g. 17.00. W związku z tym nie będzie w tym dniu nabożeństwa różańcowego o g. 16.30, ponieważ zostanie odmówiony podczas procesji po Mszy św.
4. W **sobotę** o g. 14.00 w klasztorze Sióstr Józefitek rozpocznie się spotkanie Grupy Józefowej.
5. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
6. Solenizantom oraz jubilatom tygodnia życzymy wielu Bożych łask.
7. W ostatnim czasie Bóg odwołał do wieczności **Stanisława Ciszewskiego**.

Intencje Mszalne 09.10 - 15.10.2023 r.

PONIEDZIAŁEK 09.10.2023

godz. 07:00 – + Natalia MULAŁKA w 30 dzień od pogrzebu

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo oraz o szczęśliwy rozwój wszystkich dzieł Radia Maryja i Telewizji TRWAM

WTOREK 10.10.2023

godz. 07:00 – + Joachim

godz. 17:00 – + mama Helena GRABOWSKA w 17 rocznicę śmierci, + tato Józef, ++ z rodziny

ŚRODA 11.10.2023

godz. 07:00 – ++ z rodzin SZEWEŁAŃCZYKÓW i KAPICÓW

godz. 17:00 – ++ Jan i Maria PASZKIEWICZ, ++ rodzice z obu stron

CZWARTEK 12.10.2023

godz. 07:00 – + Apolonia WOSZCZYNA, ++ Jakub, Aleksander, Bogusław

godz. 17:00 – Rezerwacja

PIĄTEK 13.10.2023

godz. 07:00 – + Krystyna KUŹLIK w 1 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – + mąż Edward z okazji imienin

SOBOTA 14.10.2023

godz. 07:00 – + Józefa (f) RADTKE (od rodziny z Pabianic)

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla całej rodziny

XXVIII NIEDZIAŁA ZWYKŁA 15.10.2023

godz. 07:00 – + mama Weronika w 25 rocznicę śmierci, + brat Jan, + ojciec Antoni JAREMA

godz. 08:30 – O zdrowie, opiekę Matki Najświętszej, Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Teresy z racji imienin

godz. 10:00 – O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski, o zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Jadwigi z okazji imienin oraz dla jej bliskich

godz. 11:30 – O Boże błogosławieństwo dla Julii w 17 rocznicę urodzin oraz o potrzebne łaski

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla VIII Róży

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl